

igen, naar man Gang paa Gang falder over Arbejderne uden at tage Hensyn til noget som helst andet. Den højtærede Minister maa finde sig i, naar han har en Chef

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem ikke fordybe sig alt for stærkt i dette.

L. Rasmussen: Jeg kan tage den højtærede Handelsminister, ham, der har ondt af det, fordi Byraadene vil hjælpe de arbejdsløse, saa de ikke bliver henvist til at søge Fattighjælp, som det var hans Tanke, de skulde, eller arbejde under Tariffen. Denne Mand er selv saa forsynlig, at han søger at bevare alt, hvad han har, og det er ikke smaa Indtægter, Ministeren ønsker at bevare, der gælder Nedskæringen ikke.

Naar Ministrene optræder paa den Maade udfordrende, maa de finde sig i, at vi slaar igen, saaledes at vi kan vide, hvad der ligger af Alvor bag Agitationen om, at Arbejderne skal vise Samfundsfølelse. Hvor er de Herrers Samfundsfølelse, som har Indtægter, der ikke taaler Sammenligning med Arbejdernes? Det er den Maade, hvorpaa Ministrene elsker deres Næste som sig selv!

Den højtærede Statsminister har ingen Biindtægter, han har „Edelgave“ at gaa tilbage til, naar han gaar af som Minister, han har sikret sig, han har spændt Livremmen ind paa den Maade!

Men naar der er Tale om Ministre, saa prøv de Herrer, der selv har sikret sig, en Gang at gaa ind i et Hjem, hvor Familieforsørgeren er syg, og hvor Familien paa Grund af Sygdom maa lide Savn, prøv at gaa ind i et Hjem, der er ramt af Arbejdsløshed, og hvor man savner og lider, prøv at aflægge et Besøg hos Invaliderne og Krøblingene, der, hvor man tog Penge for at give 10 Mill. Kr.s Skattenedsættelse til Millionærerne. Det eneste, der taler til Undskyldning for de Herrer, er, at de — det vil jeg i hvert Fald haabe er det rigtige — ikke har Begreb om, hvordan Livet leves i de Hjem, hvor man sidste Vinter saa uskaansomt brugte Kniven og skar ned for at give Skattelettelse til dem, der tjener urimelige Summer. Kendte de til det, kunde jeg ikke bruge det Udtryk, jeg vilde, for saa vilde det blive uparlamentarisk.

En Arbejder, som nu skal skæres ned, og som har en Lønning af 50—60, maaske 70 Kr. og har Familie at forsørge, har stadige økonomiske Bekymringer. Det, de Herrer ønsker for hans Vedkommende, er, at han skal ind under Forhold, hvor han tjener endnu mindre, og hvor de økonomiske Bekymringer i høj Grad øges. Det ønsker den

højtærede Indenrigsminister, han, der paa den omhyggeligste Maade værger om alle sine Indtægter og ikke har det mindste at afse.

Naar man nu forlanger disse Ofre fra Arbejdernes Side, viser man dem saa til Gengæld den Tillid, at man giver dem Lejlighed til at undersøge, om virkelig den Lønnedsættelse ogsaa giver sig Udslag i Prisfald? Til Dato har Arbejderne af deres Lønninger afgivet saa meget som ingen andre netop i Kraft af Pristallet. Jeg var for nogen Tid siden inde hos et Landpostbudovre i Jylland, han havde en stor Børneflokk og havde i Forvejen ved Nedskæringer mistet ca. 1 000 Kr. om Aaret, 80 Kr. om Maanedens. Nu skulde han af med yderligere 219 Kr., det vil sige, at hans økonomiske Bekymringer øges i allerhøjeste Grad. Vil man da give Arbejderne Indseende med de Virksomheder, hvor man nu vil nedsætte Lønningerne? Nej, det er et Indgreb i Friheden, som Venstre ikke kan taale.

Statsministeren har holdt virkelig kønne Taler: Det er ikke vor Mening, at Arbejderne alene skal ned, nej, Aktieselskabsdirektører, Funktionærer og Bestyrelsesmedlemmer skal ogsaa ned, vi gør bare ikke det allerringeste for at faa dem ned, men naar vi holder kønne Taler til dem, sørger de nok selv for at bringe deres Indtægter ned i Overensstemmelse dermed. Jeg vil minde om, hvad der skete ved Burmeister & Wain, hvor et Arbejde gik ud af Landet, efter at Arbejderne havde tilbudt at nedsætte Lønningerne, men man vilde ikke give Arbejderne Indseende med, hvordan Virksomheden lededes, det kunde ikke taales.

Hvis de Herrer vil undersøge Arbejderlønningerne, saa prøv at analysere et Par Støvler eller en Klædning. Prøv at se, hvad Landmanden eller Slagteren faar for en Kreaturhud, og hvad den koster i det Øjeblik, den udleveres i Skotøjshandelen som et Par færdige Støvler. Jeg tror, at Dagen derpaa vil Statsministeren ikke tale om høje Arbejds lønninger, jeg tror, han vil opdage, at det ikke er der, det gælder om at gribe ind; Indtægterne er andre Steder, de er ikke hos Arbejderne. Prøv at analysere en Klædning fra det Øjeblik, Ulden afleveres til Spinderiet, til det Øjeblik, Skrædderen udleverer den færdige Klædning; jeg tror, han vil opdage, at det er ikke Arbejds lønningerne, der tynger.

Jeg kan da sige, at naar Venstre har planlagt en saadan Politik, og naar de Konservative i Dag i forsigtige Vendinger delvis har tilsagt Støtte, vil det fra vor Side blive mødt med uforsonlig Krig. Vi fra vor Side